ΛΥΣΙΑΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ
Προοίμιο: 19.1-3

ΚΕΙΜΕΝΟ:

Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσί, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι, ἐὰν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἴπω, οὐ μόνον ἐγὼ ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δόξει ἄδικος εἶναι καὶ τῶν ὄντων ἁπάντων στερήσομαι. ἀνάγκη οὖν, εἰ καὶ μὴ δεινὸς πρὸς ταῦτα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἐμαυτῷ οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι. [2] τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν καὶ <τὴν> προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων λέγειν· τὴν δ' ἐμὴν ἀπειρίαν πάντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γιγνώσκουσιν. αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥᾴδια χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὥσπερ <καὶ> τῶν κατηγόρων. [3] ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο, ἡμεῖς δὲ ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέους καὶ διαβολῆς καὶ

κινδύνου <τοῦ> μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὔνοιαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολογουμένοις.

ΣΥΜΦΡΑΖΟΜΕΝΑ

Ο Αριστοφάνης έπεισε τους Αθηναίους να εκστρατεύσουν προς βοήθεια του βασιλιά της Κύπρου Ευαγόρα, που πολεμούσε εναντίον των Περσών (390 π.Χ.). Ύστερα από την αποτυχία του εγχειρήματος, θανατώθηκε χωρίς δίκη και προτάθηκε η δήμευση της περιουσίας του. Ωστόσο, μετά την απογραφή της, κάποιοι τη θεώρησαν μικρή, κατηγορώντας τους συγγενείς του και κυρίως αυτόν που είχε πλέον την ευθύνη για τη διαχείρισή της, τον πατέρα του ομιλητή και πεθερό του Αριστοφάνη, για υπεξαίρεση μέρους της. Ο ομιλητής θα προσπαθήσει να υπερασπιστεί την τιμή της οικογένειας και κυρίως να τιμήσει τη μνήμη του πατέρα του, που είχε στο μεταξύ πεθάνει, και να αποδείξει ότι, όταν πέθανε ο Αριστοφάνης, η περιουσία του δεν ξεπερνούσε τα τέσσερα τάλαντα [πηγή: «Πύλη για την ελληνική Γλώσσα»].

ΛΕΞΕΙΣ

- 🕮 *ἡ ἀπορία* = η αμηχανία, η δυσκολία.
- 🕮 *ὁ ἀγών, -ῶνος* = η δίκη, ο δικαστικός αγώνας.
- 🕮 *ἐνθυμέομαι-οῦμαι* = λαμβάνω υπόψη μου.
- 🕮 *εὖ λέγω* = μιλάω σωστά
- 🕮 *εὖ λέγω τινά* = επαινώ κάποιον.
- 🕮 *δοκέω-ῶ* = (εδώ) φαίνομαι.
- 🕮 *τὰ ὄντα* = η περιουσία, τα υπάρχοντά μου.
- 🕮 *πέφυκα* < φύομαι = είμαι από τη φύση μου.
- 🕮 *αἰτέω-ῶ τι* = ζητάω κάτι.
- 🕮 *αἰτῶ τι τινὰ ἡ παρά τινος* = ζητάω από κάποιον κάτι.
- 🕮 *αἰτοῦμαι τινα + απαρέμφ.* = ζητάω από κάποιον να...
- 🕮 *χαρίζομαι τινι δίκαια καὶ ῥάδια* = κάνω σε κάποιον δίκαιη και εύκολη χάρη.
- 🕮 *ἀκούω τινός + κατηγορ. μτχ.* = ακούω εγώ, ο ίδιος, κάποιον να ...
- 🕮 *ἀκούω τινά + κατηγορ. μτχ.* = μαθαίνω από κάποιον άλλο κάτι.
- 🕮 *ἔλαττον ἔχω* = μειονεκτώ.